

Л. ТОЛСТОЙ

ТРИ ВЕДМЕДІ

4

Л.ТОЛСТОЙ

ТРИ ВЕДМЕДІ

УНДІН
Перевірено
1962 р.

УНДІН
Перевірено
1952 р.

УКРАЇНСЬКЕ ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО
КИЇВ-ХАРКІВ
1944

ПЕРЕВІРЕНО
1961 р.

НВ

РЕДАКТОР В. СИНЕНКО
ОФОРМЛЕННЯ ХУДОЖН. В. ЛІТВІНЕНКО
Л. ТОЛСТОЙ—ТРИ МЕДВЕДЯ.
(На українском языке).

БЦ 07413. Зам. 226. 1 друк. арк. В одному друк. арк. 13.000 зн.
Підписано до друку 30/VIII-44 р. Тираж 30.000.

Друкарня „Мистецтво“. Харків.

ОДНА дівчина пішла з дому в ліс. В лісі вона заблудилась і почала шукати дорогу додому, та не знайшла, а прийшла в ліс до хатинки.

Двері були розчинені. Вона поглянула в двері, бачить, у хатинці нікого немає, і увійшла. У хатинці цій жили три ведмеді.

Один ведмідь був батько, звали його Михайло Іванович. Він був великий і лохматий.

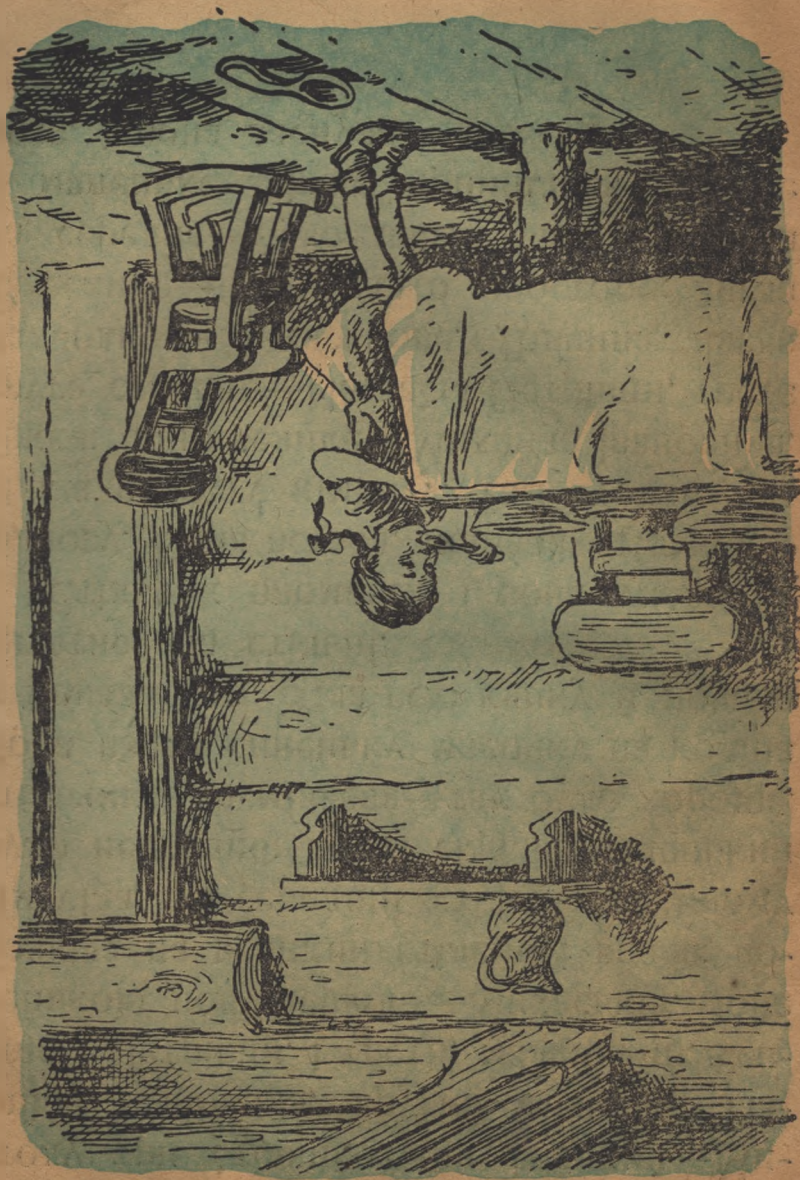
Другий була ведмедиця. Вона була менша,
і звали її Настасья Петрівна.

Третій було маленьке ведмежатко, і звали його Михасько. Ведмедів не було дома, вони пішли гуляти по лісу.

У хатинці було дві кімнати: одна їдальня, друга спальня. Дівчинка ввійшла до їдальні й побачила на столі три миски з юшкою. Перша миска, дуже велика, була Михайла Івановича. Друга миска, менша, була Настасї Петрівни. Третя, синенька мисочка, була Михаськова. Біля кожної миски лежала ложка: велика, середня і маленька.

Дівчина взяла найбільшу ложку й посьорбала з найбільшої миски; потім узяла середню ложку, посьорбала з середньої миски; потім узяла маленьку ложечку й посьорбала з синенької мисочки, і Михаськова юшка здалася їй краща за всі.

Дівчинка захотіла сісти і бачить біля

столу три стільці: один великий—Михайла Івановича, другий менший, Настасьї Петрівни, і третій маленький, з синенькою подушечкою—Михаськів. Вона полізла на великий стілець і впала; потім сіла на середній стілець, на ньому було незручно; потім сіла на маленький стільчик і засміялася—так було хороше. Вона взяла синеньку мисочку на коліна й почала їсти. З'їла всю юшку й почала хитатися на стільці.

Стільчик зламався, і вона упала на підлогу. Вона встала, підняла стільчик і пішла в другу кімнату. Там стояли три ліжка: одно велике—Михайла Івановича, друге середнє—Настасьї Петрівни, третє маленьке—Михаськове. Дівчина лягла на велике—було надто просторо; лягла на середнє—було надто високо; лягла у маленьке—ліжко прийшлося їй саме враз, і вона заснула.

А ведмеді прийшли додому голодні
і захотіли обідати.

Великий ведмідь узяв свою миску,

глянув і заревів страшним голосом:
— ХТО СЬОРБАВ З МОЄЇ МИСКИ!

Настасья Петрівна глянула на свою миску і заревіла не так голосно:

— ХТО СЬОРБАВ З МОЄЇ МИСКИ!

А Михасько побачив свою порожню мисочку й заверещав тонким голосом:

— ХТО СЬОРБАВ З МОЄЇ МИСКИ ТА ВСЕ ПОСЬОРБАВ!

Михайло Іванович поглянув на свій стілець і заричав страшним голосом:

— ХТО СИДІВ НА МОЄМУ СТІЛЬЦІ ТА ЗСУНУВ ЙОГО З МІСЦЯ!

Настасья Петрівна поглянула на свій стілець і заричала не так голосно:

— ХТО СИДІВ НА МОЄМУ СТИЛЬЦІ ТА ЗСУНУВ ЙОГО З МІСЦЯ!

Михасько поглянув на свій маленький стільчик і проверещав:

— ХТО СИДІВ НА МОЄМУ СТИЛЬЦІ ТА ЗЛАМАВ ЙОГО!

Ведмеді пройшли в другу кімнату.

Заревів Михайло Іванович страшним голосом:

— ХТО ЛЯГАВ НА МОЄ ЛІЖКО І ЗІМ'ЯВ ЙОГО!

— ХТО ЛЯГАВ НА МОЄ ЛІЖКО І ЗІМ'ЯВ ЙОГО! заричала Настасья Петрівна не так голосно.

А Михасько підставив лавочку, поліз до свого ліжка й заверещав тонким голосом:

— ХТО ЛЯГАВ НА МОЄ ЛІЖКО!

Аж тут він побачив дівчинку й заверещав так, ніби його ріжуть:

— Ось вона! Держи, держи! Ось вона! Ай-яяй! Держи!

Він хотів її вкусити. Дівчинка розплющила очі, побачила ведмедів і кинулася до вікна. Вікно було відчинено, вона вистрибнула у вікно і втекла. І ведмеді не догнали її.

Ціна 1 крб. 50 коп.

